

Viu la Plana

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

N.º SOLT

5

CÉNTIMS

SCRIPCIÓ

Castelló, al mes..... 0'25 ptas.

Fora, trimestre..... 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

COLÓN, 17, 2.º

Tota la correspondencia a la Administració

SE PUBLICA TOTS ELS DISAPTES

No se tornen els originals en cara que no se publiquen

DEL MOMENT

En el transcurso del debat plantejat en la cambra dels diputats a rail del mensaje de la corona el diputat D. Félix Azzati basa los títols d' espanyol y valencià y no se cuantes coses mes, preten sobre la cuestió catalana arrogarse la defensa dels interessos valenciàns refutar y recriminar al insigne Cambó tota la doctrina sólida y justa per este tan elocuentment esposada en son recien discurs.

Del Sr. Azati res tindriem que dir si en el debat aguere sustentat un criteri particular, mes com preten englobar y tindre tras sí al poble valencià, mos veem en la necessitat com a part que formem del mateix de protestar contra les inexactituds y heregíes comeses per el diputat per Valencia, manifestan no podem ni deben suscriureles tan mes, cuan de son examen, no deduim mes que una ofuscació gran que sufrys lo dit sinyor de lo que son els sentimens regionals: y no pot acontrir atra cosa de qui, consideranze demòcrata y lliberal y quissá a nom de éste, recrimine al leader regionalista sa altives al esposar les pretensiós catalanes; ipero creu acas el diputat per Valencia que en dignitat despues de tantes contrarietats y desprecis sufrits, cap el mendicar dels poders centrals lo que may debie haber entrat en la seuia jurisdicció, com es el determinar el reconeiximen y respecte dels drets regionals?, si está en la dita creencia y moldeje el regionalisme al calor de conviccions com la de supondere un grau de cultura superior el us del castellà en merma de la nostra llengua, son regionalisme será un pur

fantasma sens ànima y sa importància, sols se reduirà a omplir un lloch en lo diccionari pero may una realitat en la genealogía dels pobles.

El que no adoptem una actitud idéntica a la dels catalans no signifique tampoch sinyor Azati, que recriminem la de estos, no, ants al contrari, esta mos ompli de goch, lamentan que siguen sols ells, els que tinguen de afrontar estes cuestions, pues es asunt que atanye molt de prop tamé a nosatros y pero desgraciadamen per una espècie de catalepsia sentimental que sufrim, no podem unir nostres forces a la de nostres germàns Catalans en el interesat desits de revindicar nostres sagrats drets, hui, que tots els esfors se requerisen, si tenim que contrarrestar les concupiscencies e interesos inconfesables dels centralistes, que guiat per el odi, no han tingut ningún escrupol en sostindre el absurdo de que estos revindicacions ferisen als interèsos de la unitat espanyola. Els desacerts centralistes alcansen sensiblemen a la regió valenciana que no voldrie tindre que plorar el abandono en que la tenen els governs; lamente com no pot menos, que la tributació al Estat constituisque una sangría a la economia del país, sens una compensació justa y equitativa; se condol tristemen, de tindre una pléyade de funcionaris sens escrupols ni capacitat; pero tantes y tantes anomalías se soporten per exsesiva desidia, per el abit de desentendres de tot alló que directamen tendís a posar remey al mal que sufrim sens necessitat de apostols ni politiques exòtiques y pernisioses y finalment, per falta de civisme perque

no es ni pot ser cívica una actitud en que cobardemen, se desprend el poble soberà de una de les principals prerrogatives que se deriven del dret de fiscalisació, la coacció que deu exercir sobre els poders intituïts, pera lograr el respecte y reconeisimen de drets llejítim sancionats temps ya, per la voluntat de anteriors generacions: NO, sinyor Azati, nostre poble no sent en son esperit aquella flama ardorosa d' amor y pleitesia a les seues tradicions, les comitancies impudiques, li han arrancat la fé en la vida regional y per lo tan, aquell regionalisme valencià que se referis en son discurs, no existis, puix careix de la part principal que integre tota actuació regionalista, la de exigir la llibertat en la actuació dels seus drets.

Esta, encara que dolorosa, es la realitat, y ya que nosatros no podem per nostre propi esfors donaes les causes anterormen apuntaes obtindre un régime regionaliste, disém a Catalunya qu' en la lluita que ha entavlat, logrará fer vore al poder central lo injust del régime que sufrim y obtenir les revindicacions que anyoren, posarán també de manifest les detencions, qu' el centralisme a operat en totes les regions d' Espanya y facilitaran com es llojich el poder obtindre mosatros en pochesfors lo que virilmen no haben sabut defendre: les llibertats regionals.

Aixi es, Sr. Azzati, que sense anar tan llun els catalán, com vosté reclame, crech van a actuar indirectamen de llibertadors de les garres del centralisme a totes les rejoncs d' Espanya y com a valencià y regionaliste me complau y satisfà.

VINATEA.